

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Archiepiscopatus de littera G. cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

lia, ex Episcopo Vuigornienſe, 16. ut Matthæus Vueſtm. habet qui dicit Ofciello ſucceſſiſſe; ſiue ut Polydorus ſcribit, ſucceſſorē Adelualdi conſtituens, 19. Eboracenſis Præful, creatus ſecundum Polydorum anno 956. uel ſecundum Matthæum anno 972. præfuit in omni ſanctitate annis plus minus uiginti & uno, & bonis operibus plenus obiit anno, ut uult Polydorus 979. uel ut habet Matthæus, anno 992. pridie calendas Martii. *Polydorus, & Matthæus, præfati, & Trittemius, libro 4. cap. 101.* Scripſit de Statutis Synodalibus Lib. 1.

A N N O T A T I O.

In computatione annorum huius Pontificis, uidetur Polydorus, caſtigatioe non modica indigere; cum enim conſtet S. Oſuualdū, Sancto Dunſtano in regimine Vuigornienſis Eccleſiæ immediatè ſucceſſiſſe, qui S. Dunſtanus illi Eccleſiæ prælatus non legitur uſque ad annum 957. non potuit S. Oſuualdus anno 956. (ut uult Polydorus: dicit enim S. Oſuualdum mortem obiſſe anno 979. regiminis ſui 23.) ipſi S. Dunſtano ſucceſſiſſe, cum nondum eſſet Episcopus. Errorem Polydori ex eo proueniſſe arbitror, quod annos S. Oſuualdi incæperit computare, non ab initio ſedis Eboracenſis, ſed à principio regiminis Episcopatus Vuigornienſis, quod notatur à Matthæo, anno 959. quibus ſi adiungantur anni 21. regiminis, rectè in annum 979. à Polydoro aſſignatum deſinent. Et hac occasione deceptus Polydorus errorem non paruum ſuis cartis inferuit. Rectius ergo Matthæus, cui hac in parte manum damus. Migravit igitur S. Oſuualdus ann. 992. regiminis Eboracenſis 21. Vuigornienſis uerò anno 33.

17. 20 D. AELDVLPHVS, Anglus, Monachus, & Abbas Medefhamēſis, in demortui S. Oſuualdi locum ſubſtitutus anno 992. præfuit annis 10. & anno 1002. ex hac luce ſubtractus appoſitus eſt ad patres ſuos in ſenectute bona. *Matthæus Vueſtm. ad annum 992.*

Archiepiſcopatus de litera G.

Gneſnenſes in Polonia. Cap. XXIII.

BEATVS Gaudentius, Boiemus, Monachus Monasterij Brounouienſis in Boiemia, & Sancti Alberti Episcopi, & martyris, qui eum fratris loco habebat, comes indiuiduus, & Monasterii S. Bonifacii, ſiue Alexii Romæ aliquanto tempore alumnus; in Poloniam reuerſus ab eodem Metropolita ordinatus Gneſnenſis (non autè Pragenſis, ut non rectè habet Trittemius)

Q 2 qui

qui vitæ sanctimonia celebris, & celebritate hominum minimè gaudens, in senectute bona quieuit in pace. Floruit anno Domini 1000. *Ioannes Dubravius in Hist. Boiem. lib. 6. Trittemius, lib. 4. c. 99. & alii.*

Archiepiscopus de litera H.

Hispalensis in Hispania. Cap. XXIII.

S. **E**ANDER, Seuerini Ducis Cartagine nouæ filius, Monachus Monasterii S. Claudii, in ciuitate Legionensi, uir sanctitate, & morum grauitate, sapientiæque doctrina, clarissimus, & S. Gregorio I. Papæ amicissimus, Archiepiscopus factus, in Episcopali munere exequèdo uigilantissimus fuit, & sua prædicatione Reccaredum Regem, nepotem suum ex sorore, cum omni Visigothorum populo ab Arianismo ad gremium Ecclesiæ reduxit: & bonorum operum multiplicatione gloriosus, migravit in cælum. Floruit anno 590. obiitque an. 603. tertio cal. Martii. *Trittemius, lib. 4. c. 130. & alij.*

S. ISIDORVS, cognomento Iunior, seu Minor, S. Leandri frater, & in regimine successor, & S. Gregorii Papæ I. discipulus, ac ut aiunt, nostri Ordinis Benedictini Monachus, uir omnium disciplinarum genere instructissimus, ut eius scripta testantur. Creatus est Archiepiscopus, anno Domini 603. præfuitque ut auctor est S. Ildephonsus de uir. ill. annis ferè 40. Obiit anno 642. uel circiter, pridie nonas Aprilis; cuius corpus requiescit Bononiæ in Ecclesia RR. Patrum Cælestinorum. Opera eius omnia, quæ extant, partim aliquando uirorum doctissimorum laboribus edita: partim uerò nunc primum, ex scripta, & castigata per D. Margarinum de la Bigne, Theologum Doctorem Parisiensem, excusa sunt Parisiis, in folio, anno Domini 1580.

Etymologiarum Libri 20. & de summo bono, libri tres, excusi sunt Venetiis, anno 1483, in folio, & alibi aliquoties.

De Ecclesiasticis officiis, Lib. 2. impressi sunt Romæ, in folio, cum cæteris scriptoribus de eadem materia: & item Parisiis in octa uo, anno 1564.

Sententiarum, Lib. 4. emendati per Garciã Loaysam, excusi sunt Taurini, anno 1593. in quarto.

Cauendi ueniunt libri Originum eius uiginti, qui excusi sunt Ba
silæ